

JOSEP VICENT MARQUÉS: ¿CAP AL TERCER AMADEU?

La televisió que ningú no es creia

L'RTVV, Radiotelevisió Valenciana, ha despertat passions, odis i venjances. Un pastís molt abellidor. Tots, polítics i periodistes, volen ara dir-hi la seua i entrar a sac en un projecte que durant anys només ha interessat a la directora general de Mitjans de Comunicació, Maria Garcia-Lliberós. El sociòleg Josep Vicent Marqués analitza ara el tema.

Francesc Burguet

—**S**enyor Marqués, vostè ha fet un estudi sobre la programació...

—Perdone que el talle... Hi ha hagut ja moltes confusions sobre aquest estudi. A mi, se m'encomanà un estudi sobre l'oferta televisiva a l'Estat espanyol en relació amb l'audiència. Sols això. D'aquest estudi es poden treure algunes, poques, orientacions sobre programació, però el coneixement de les actituds dels telespectadors valencians demana altres estudis que encara no s'han fet. D'altra banda, per a decidir el tipus de programació cal decisions que encara no s'han pres i no són competència meua.

—*Amadeu Fabregat va dir a Las Provincias, fa un temps, que a ell no li agradava la televisió, però que a vostè tampoc.*

—Hi ha aspectes de la TV que sempre he criticat i no he canviat d'opinió. La televisió es un mitjà passivitzant. Ara bé, és un fet que no es pot obviar...

—*A EL TEMPS* vostè va declarar que si haviem d'alienar-nos, més valia que ho férem en la nostra llengua, ¿no és així?

—Més o menys. Jo veig l'RTVV com un instrument imprescindible per a la normalització lingüística: una llengua que no ixca en la tele és com si no existira. La política d'ensenyament sense una TV en valencià és pur voluntarisme i coerció. A més, hi ha una altra cosa: entorn de la TVV es pot vertebrar una indústria i una producció cultural. Dec a Maria Garcia-Lliberós haver entès aquest aspecte. El País Valencià ha d'inventar alguna cosa que no siga taronja i economia submergida. ¿No dèiem que érem un poble d'artistes? Siguem-ho, però amb tecnologia àudio-visual puntera. D'altra banda, vaig passar un any a Gran Bretanya, on vaig veure molta televisió i vaig en-

«La futura TVV hauria de ser pràcticament tota en valencià i molt divertida».

tendre que no havia de ser necessàriament fem amb cel·lofana.

—*El seu estudi ha estat filtrat a Las Provincias. Segons aquest mitjà, les recomanacions que ha fet vostè són una «burla a la Generalitat y al pueblo valenciano». ¿Té res a dir-hi?*

—En el nivell que es mou el meu treball —un treball purament exploratori— jo no puc dir moltes més coses. Sols puc afirmar allò que em sembla provat. Ara bé, jo no mesuraria els resultats d'un treball sense contextualitzar-los, ni insultaria un investigador sense haver-li preguntat abans pel sentit i abast del seu treball, ni faria res d'això sense haver parlat abans amb l'autoritat que va encomanar el treball, ni... Mireu, jo ni posat a insultar insultaria així. Preferesc no parlar-ne. Sembla que aquest diari ha volgut tenir-me com a amenitzador de la seua edició dominical, cosa que comprenc. Altres diaris, però, em paguen i no m'insulten.

—*Darrere l'atac a vostè hi havia un atac a Maria Garcia-Lliberós, començant per la mateixa filtració de documents, ¿no?*

—Per part del filtrador hi ha hagut, almenys, una indelicada imprudència. Per què algunes autoritats socialistes tracten de favor a un diari que manipula la informació i els ataca constantment és cosa que potser demana una interpretació psicoanalítica. D'altra banda, els atacs a Maria Garcia-Lliberós des del seu propi partit em semblen políticament suïcides perquè indirectament van contra el mateix president Lerma. Precisament, si algun retret faria jo a la gestió de Maria Garcia-Lliberós ha estat la seua exquisida fidelitat al partit socialista.

—*Parlem-ne, d'aquesta gestió.*

—Jo mantinc que a la classe política valenciana el projecte de TVV els ve gran. És massa per a una òptica provincial, acomplexada, malfada de la nostra llengua i de la nostra capacitat

per a fer guions, produir, realitzar, doblar, etc. Per això, la relativa soledat de Maria Garcia-Lliberós durant aquests anys de treball d'ella i del seu equip. El meu treball m'ha dut a entrevistar-me amb directius de totes les cadenes estatals i autonòmiques, publicitaris i professionals del medi i he trobat sempre un extraordinari respecte per la tasca de Maria, i una excel·lent imatge de la futura TVV que hem d'agrair a ella. ¿Defecte? Potser el fet de no haver volgut comprometre mai la llibertat de decisió del futur director de la corporació. Per això, sense anar més lluny, jo no he pogut fer tots els estudis que volia.

—¿Aquest director hauria de ser directora? ¿No seria lògic que hagueren nomenat la Lliberós com a directora de RTVV?

—Jo de política no entenc. Potser la reserven. Ja sabeu que aquests càrrecs són de gran mobilitat.

—¿Què opina vostè sobre l'exclusió de Miquel Àngel Villena del Consell d'Administració de RTVV?

—Un episodi lamentable que resta credibilitat —tan necessària— al nou organisme, vulnera l'esperit de la llei de creació de l'RTVV i insulta els professionals de la premsa. D'altra banda, que no hi haja representant d'IU-UPV suposa prepotència d'alguns, complaença d'altres i no sé si incompetència també dels afectats.

—¿Amadeu Fabregat no és el seu candidat per a dirigir la corporació?

—¿Quin Amadeu? Hi ha, com el jove Marx i el segon Marx, dos Amadeus. El primer Amadeu, massa catalanista per a mi, però àgil i provocador. El segon Amadeu, hiperrealista, brillant renovador del derrotisme valencià. Jo crec que n'hi haurà un tercer, anunciat pel seu desconcertant però brillant assaig a *Batlia* sobre el «no futur» de València. ¿Té futur València? ¿Té futur Amadeu? Val a dir, però, que la seua forma d'accedir a ser el millor candidat oficial ha estat pintoresca. És possible que ara tots aquells que vulguen accedir a la presidència d'Iberia declaren preferir el tren.

—¿Com hauria de ser la programació de la TVV?

—A títol purament personal, pràcticament tota en valencià, amb presència de diversos accents comarcals, amb uns espais connectats amb funcions públiques no massa extensos i la resta molt divertida. Ara bé, si TV3 vol un altre canal és perquè no és possible fer una tele cultural i autofinançada per publicitat en una sola programació...

—Continuem parlant un altre dia. □

PERIODISTES I POLÍTICS BUSQUEN UN DESPATX A L'RTVV

RTVV, la lloança s'imposa a la crítica

En els pròxims mesos assistirem a profunds canvis en el món periodístic valencià. Alguns professionals acostats al partit en el poder i als sectors més conservadors somien de tenir un bon càrrec en la futura RTVV. Qui ja l'ha aconseguit (sembla ser) és Amadeu Fabregat, polèmic director d'AITANA i futur capo de la radiotelevisió valenciana.

Davant l'impacte del naixement de la TVV, determinats mitjans han vetat la crítica al futur director.

Pasqual L. Pla

El petit món periodístic valencià i la nòmina de polítics —amb càrrec a les institucions o als diferents partits— estan esvalotats pel tema de la posada en marxa de la radiotelevisió autonòmica, l'RTVV. Després de l'inqualificable espectacle de l'elecció dels nou membres que formen el Consell d'Administració d'RTVV, amb un acord previ entre el PSOE i la dreta parlamentària que n'exclougué el representant de l'esquerra i del nacionalisme, a les hores d'ara tots suposem el nomenament d'Amadeu Fabregat com a primer director de la radiotelevisió valenciana.

L'impacte que el naixement de l'RTVV està tenint en els sectors periodístics valencians és enorme, fins al punt que determinats mitjans han vetat qualsevol tipus de crítica al (previsible) director de l'ens televisiu i salu-

den el seu nomenament amb tota classe de cordialitats i judicis laudatoris. El fosc contenciós sorgit en els últims dies entre l'actual director de l'«ente públic» arran de la decisió de no emetre el programa especial sobre les falles que ha realitzat el centre de TVE al País Valencià durant les últimes setmanes i que ha dirigit personalment Amadeu Fabregat és una prova d'aquest moviment d'acostament a qui es perfila com a director de l'RTVV. Són desenes els periodistes de tots els mitjans de comunicació, dels gabinets de premsa d'entitats, institucions públiques i partits polítics que aspiren a tenir despatx amb moqueta i secretària a l'edifici de l'RTVV que s'està construint a Burjassot. Alguns, els més agosarats, o els millor situats políticament o personalment, fins i tot han arribat a oferir un lloc de treball a d'altres companys o amics menys afortunats quan la televisió valenciana i Ràdio Autonomia comencen a funcionar. No és estrany,